

01.02-05-2

13-12-2012

Број: 05-05-1-3787-2/12
Сарајево, 13. децембар 2012. године

BOSNA I HERCEGOVINA PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE SARAJEVO			
PRIMLJENO: 19.12.2012			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
01.02	-05-2	1377	12

**ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

**- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА**

Предмет. Сагласност за ратификацију уговора, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00), достављамо вам ради давања сагласности за ратификацију:

Уговор између Босне и Херцеговине и Републике Молдавије о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима. Уговор је потписа г. Бариша Чолак, министар правде БиХ, 19. јуна 2012. године у Кишњеву.

Будући да је Министарство правде БиХ надлежно за провођење поступка за закључивање овог уговора, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који посланицима, односно делегатима може дати све потребне информације о уговору.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Ранко Нинковић

Број: 08/1-31-23202-3/12
Сарајево, 04.12.2012.године

ПРЕДСЈЕДНИШТВО
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
САРАЈЕВО

ВРЕМЕ ПРЛО	12.10	10
ОС	ОФ/	3789

ПРЕДСЈЕДНИШТВО БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
САРАЈЕВО

Предмет: Приједлог одлуке о ратификацији Уговора између Босне и Херцеговине и Републике Молдавије о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима, доставља се,-

У прилогу акта вам достављамо Приједлог одлуке о ратификацији Уговора између Босне и Херцеговине и Републике Молдавије о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима, потписан у Кишњеву, 19.06.2012.године, на српском, босанском, хрватском, молдавском и енглеском језику, те копију Мишљења које је Уред за законодавство Савјета министара Босне и Херцеговине дао на достављени текст Нацрта одлуке о ратификацији наведеног Уговора и копију обавјештења да је Савјет министара Босне и Херцеговине донио Приједлог одлуке о ратификацији предметног Уговора.

Подсјећамо да је Предсједништво Босне и Херцеговине на 23. редовној сједници, одржаној 30. маја 2012.године донијело одлуку број: 01-50-1-1546-16/12 о прихватању предметног Уговора.

Савјет министара Босне и Херцеговине је на својој 26. сједници одржаној 12. новембра 2012.године утврдио Приједлог одлуке о ратификацији предметног Уговора.

Молимо да Предсједништво Босне и Херцеговине, у складу са одредбама члана 15. члана 17. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора („Службени гласник БиХ“ број 29/00), одлучи о ратификацији предметног Уговора.

С поштовањем,

Прилога: Као у тексту.

МИНИСТАР

Др Златко Лагумџија

**UGOVOR
IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I REPUBLIKE MOLDAVIJE
O
PRAVNOJ POMOĆI U GRAĐANSKIM I KAZNENIM STVARIMA**

Bosna i Hercegovina i Republika Moldavija (u daljnjem tekstu: Ugovorne strane) u želji za razvijanjem suradnje u oblasti pravne pomoći u građanskim i kaznenim stvarima, a u cilju učinkovitijeg ostvarivanja prava i interesa svojih državljana, kao i unaprjeđenja sveukupnih odnosa i suradnje između dvije države, sporazumjele su se o sljedećem:

POGLAVLJE I. ZAJEDNIČKE ODREDBE

Članak 1.

Pružanje pravne pomoći

1. Ugovorne strane osiguravaju međusobnu pravnu pomoć u građanskim i kaznenim stvarima pod uvjetima definiranim u ovom ugovoru.

2. U smislu ovog ugovora, slijedeći izrazi znače:

- a) "građanske stvari" - građanske, gospodarske i obiteljske stvari;
- b) "kaznene stvari" - kaznena djela i gospodarski prijestupi;
- c) "država moliteljica" - država koja podnosi molbu za pravnu pomoć;
- d) "zamoljena država" - država kojoj je upućena molba za pravnu pomoć;
- e) "središnje tijelo" - nadležno tijelo države moliteljice ili zamoljene države koje je određeno za dostavljanje zamolnica za pravnu pomoć;
- f) "nadležno tijelo" - sudovi, tužiteljstva, i druga tijela koja se mogu pojaviti u postupcima pružanja međunarodne pravne pomoći;
- g) "pravna osoba" - subjekti koji imaju pravni subjektivitet prema zakonima Ugovorne strane, u kojima su konstituirani i imaju sjedište.

Članak 2.

Pravna zaštita i pristup sudovima i drugim tijelima vlasti

1. Državljeni jedne Ugovorne strane imaju jednaku pravnu zaštitu pred sudovima i drugim tijelima druge Ugovorne strane, kao i njeni državljani.
2. Državljeni jedne Ugovorne strane imaju na teritoriju druge Ugovorne strane slobodan pristup sudovima i drugim tijelima. Državljeni jedne Ugovorne strane mogu da zastupaju svoje interese, podnose zahtjeve i poduzimaju radnje pred sudovima i drugim tijelima druge Ugovorne strane pod istim uvjetima kao i njeni sopstveni državljani.

3. Odredbe stavaka 1. i 2. ovog članka primjenjuju se i na pravne osobe.

Članak 3.

Sredstvo komunikacije

1. U svrhu pružanja pravne pomoći, onako kako je definirano ovim Ugovorom, nadležna tijela Strana ugovornica će komunicirati putem svojih Središnjih tijela.
2. Središnja tijela navedena u točki 1. su:
 - za Bosnu i Hercegovinu - Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine,
 - za Republiku Moldaviju - Ministarstvo pravde i Glavno tužiteljstvo.
3. U žurnim stvarima, komunikacija može da se odvija preko Međunarodne kriminalističke policijske organizacije (INTERPOL).
4. Diplomatski način komuniciranja nije isključen.

Članak 4.

Jezik komunikacije

1. Zamolnice i prateći dokumenti će se podnositi na službenom jeziku Države moliteljice, ali će uz njih biti priložen prijevod na službeni jezik zamoljene Države ili engleski jezik.
2. Odgovori na zamolnice će biti dostavljeni na službenom jeziku zamoljene Države, ali će uz njih biti priložen prijevod na jezik Države moliteljice ili engleski jezik.

Članak 5.

Troškovi međusobno pružene pravne pomoći

1. Ugovorne strane snose sve troškove nastale u svezi pružanja pravne pomoći na njihovom teritoriju uključujući i one koji se odnose na prikupljanje dokaza.
2. Troškove transporta i dnevnice svjedoka i vještaka u svezi njihovog putovanja će snositi Država moliteljica. Vještak također ima pravo na honorar koji pripada vještaku.
3. Troškovi iz stavka 2. ovog članka će biti navedeni u pozivu. Na zahtjev svjedoka ili vještaka Država moliteljica će isplatiti predujam za gore navedene troškove, djelomično ili u cjelosti.

Članak 6.

Sadržaj pravne pomoći

Pravna pomoć, u smislu ovog ugovora, obuhvaća:

- a) sastavljanje, dostavu i uručenje sudbenih i vansudbenih akata;
- b) saslušanja stranaka, svjedoka, vještaka i drugih osoba;
- c) ispitivanja vještaka;
- d) istrage i utvrđivanje činjenica;

- e) poduzimanje mjera garancije i čuvanja;
- f) utvrđivanje vjerodostojnosti dokumenata;
- g) osiguravanje kopija i fotokopija izvadaka dokumenata;
- h) priznanje i izvršenje sudbenih i arbitražnih odluka u građanskim stvarima;
- i) druge oblike pravne pomoći u građanskim i kaznenim stvarima.

Članak 7. Obveza podnošenja zahteva

1. Zamolnica za pružanje pravne pomoći, sukladno ovom Ugovoru, podnosi se u obliku pismenih zamolbi -zamolnica.
2. Zamolnicu podnosi sud ili drugo nadležno tijelo Države moliteljice, a dostavlja se preko središnjeg tijela, do suda ili drugog nadležnog tijela zamoljene Strane ugovornice.

Članak 8. Sadržaj i forma zamolnice

1. Zamolnica treba sadržati:
 - a) naziv tijela Države moliteljice koje je izdalo zamolnicu, a po mogućnosti, i naziv zamoljenog tijela;
 - b) ime, prezime i očevo ime, datum rođenja, prebivalište, zanimanje i državljanstvo stranaka i njihovo svojstvo u postupku, a za pravne osobe naziv i adresu sjedišta;
 - c) ime, prezime i adresu pravnih zastupnika stranaka, ako ih imaju;
 - d) oznaku i opis slučaja za koji se traži pravna pomoć, a u kaznenim stvarima i pravnu kvalifikaciju učinjenog djela;
 - e) predmet zamolnice, a po potrebi, i pitanja koja se imaju postaviti osobi čije se saslušanje traži;
 - f) navođenje zakona koji se primjenjuju;
 - g) druge elemente predviđene ovim Ugovorom za pojedine oblike pravne pomoći.
2. Zamolnica i priloženi dokumenti, koji se dostavljaju sudovima i nadležnim tijelima Strane ugovornice, trebaju imati potpis i pečat suda ili nadležnog tijela koje ih izdaje.
3. Zamoljena Država može zatražiti dodatne informacije ili dokumente koji su potrebni za rješavanje zamolnice.

Članak 9. Načini pružanja pravne pomoći

1. Radnje navedene u zamolnici se provode sukladno odredbama zakona zamoljene Države.
2. Strana ugovornica može primijeniti procesna pravila druge Strane ugovornice, na zahtjev ove posljednje, u slučaju da nisu oprečni njenoj zakonskoj regulativi.

3. U slučajevima zahtjeva za žurno postupanje po zamolnici za pravnu pomoć, sud ili nadležno tijelo će ga obrazložiti u pisanom aktu.
4. Ako zamolnica ne može biti izvršena u cjelosti ili djelomično, na temelju točke 2. i 3. ovog članka, onda zamoljena Država o tome odmah izvještava Državu moliteljicu, navodeći razloge zbog kojih nije došlo do izvršenja zamolnice.

Članak 10.

Dostavljanje zamolnice nadležnom tijelu

Ako tijelo zamoljene Države nije nadležno za udovoljenje zamolnici, zamolnicu upućuje tijelu koje je nadležno za izvršenje zamolnice i o tome izvještava nadležno tijelo u Državi moliteljici, preko središnjih tijela Strana ugovornica.

Članak 11.

Nemogućnost udovoljenja zamolnici

Ako tijelo zamoljene Države nije nadležno za udovoljenje zamolnici, i ne postoji drugo tijelo koje bi bilo nadležno udovoljiti joj, ono o tome, putem središnjeg tijela, izvještava tijelo Države moliteljice i vraća dostavljene dokumente, navodeći razloge za neizvršenje zamolnice.

Članak 12.

Odbijanje udovoljenja zamolnici

1. Zamoljena država može odbiti pružiti pravnu pomoć, ako uvjeti iz ovog Ugovora nisu ispunjeni.
2. Zamoljena država može odbiti pružiti pravnu pomoć, ukoliko smatra da će udovoljenje zamolnici ugroziti njen suverenitet i sigurnost, ili može biti u suprotnosti s njenim zakonodavstvom.
3. U slučajevima odbijanja pružanje pravne pomoći, Strane ugovornice će izvijestiti jedna drugu u pismenoj formi o tome, navodeći pri tom razloge odbijanja udovoljenja zamolnici.

Članak 13.

Izuzeće od legalizacije

1. Javne isprave koje je sastavio ili izdao sud ili drugo nadležno tijelo jedne strane ugovornice i koje su snabdjevene potpisom i službenim pečatom nije potrebna daljnja ovjera radi uporabe pred tijelima druge strane ugovornice.
2. Isto tako, nije potrebna ni daljnja ovjera privatnih isprava ako je ove ovjerio sud ili drugo nadležno tijelo.
3. Odredba stavka 1. ovog članka odnosi se i na prijepise javnih i privatnih isprava koje je ovjerio sud ili drugo nadležno tijelo.

Članak 14.
Potvrđivanje uručivanja pismena

1. Uručenje dokumenata se dokazuje dostavnicom koja je sačinjena sukladno zakonu zamoljene Države. Dostavnica mora sadržavati mjesto i datum uručjenja, potpis osobe kojoj je pismeno uručeno, potpis djelatnika koji je zadužen da uruči dokument i pečat nadležnog tijela.
2. Ako primatelj odbija da primi dokumenta, napomena o razlozima odbijanja se upisuje u dostavnicu.

Članak 15.
Zaštite svjedoka i vještaka

1. Svjedok ili vještak, koji se pojavljuje pred sudovima ili drugim nadležnim tijelima Države moliteljice sukladno pozivu, bez obzira na njegovo državljanstvo, neće biti sudski gonjen, pritvoren ili podvrgnut bilo kom drugom obliku ograničenja slobode za bilo koja djela ili zbog izvršenja presuda koje su prethodile njegovu dolasku u Državu moliteljicu.
2. Imunitet iz točke 1, prestaje da važi ako svjedok ili vještak, iako mu je zvanično saopćeno da njegovo/njeno prisustvo u Državi moliteljici više nije potrebno, istu nije napustio u roku od 15 dana poslije njegova saslušanja. Ovaj period ne uključuje vremenski period kada svjedok ili vještak, zbog nekih razloga neovisno od njegove volje, ne može da napusti teritorij Države moliteljice.

Članak 16.
Informacije o zakonima

Strana ugovornica će izvještavati jedna drugu, na zahtev, o zakonima na snazi, ili zakonima koji su bili na snazi u njihovim državama, kao i njihovoj primjeni na sudovima.

POGLAVLJE II.
PRAVNA POMOĆ U GRAĐANSKIM STVARIMA

Članak 17.
Oslobođenje od plaćanja troškova u svezi zagarantirane pravne pomoći

1. Kada se pojavljuju pred sudovima jedne Strane ugovornice, državljani druge Strane ugovornice imaju pravo na oslobođenje od sudbenih pristojbi i troškova i mogu da koriste pravnu pomoć koju garantira država u tijeku parnice, pod istim uvjetima, kao i državljani ove posljednje.
2. Odredbe iz točki 1. se podjednako primjenjuju na pravne osobe.

Članak 18.
Radnje nadležnih tijela u udovoljenju zamolnicama

1. Pri udovoljenju zamolnicama, zamoljeno nadležno tijelo primenjuje zakone svoje države. Zamoljeno nadležno tijelo može primijeniti, na zahtjev nadležnog tijela molitelja, poseban postupak, ako to nije u suprotnosti sa zakonskim odredbama njegove države.

2. Na zahtjev nadležnog tijela molitelja, zamoljeno nadležno tijelo dostavlja, pravodobno, informaciju o mjestu i vremenskom roku za udovoljenje zamolnici, kako bi pružilo zainteresiranoj strani mogućnost da pomogne.

Članak 19.

Utvrđivanje adrese pravnih osoba i pojedinaca

Kada adresa osobe na koju se dostavlja zamolnica nije poznata, ili dostavljena adresa nije točna, zamoljeno nadležno tijelo poduzima sve nužne mjere s ciljem da je utvrdi. Ako je nemoguće da se utvrdi adresa, zamoljeno nadležno tijelo izvještava nadležno tijelo Države moliteljice o tomu.

Članak 20.

Dostava izvadaka iz matičnih knjiga

1. Nadležna tijela jedne strane ugovornice će dostaviti, na zahtjev, besplatno, nadležnim tijelima druge Strane ugovornice, uvjerenja o osobnom statusu, izvadke iz matičnih knjiga kao i ovjerene kopije odluka koje su donijeli sudovi u građanskim stvarima, ako se ovi dokumenti odnose na državljane Države moliteljice.

2. Dostava dokumenata iz točke 1. vrši se preko Ministarstva pravde svake Strane ugovornice.

POGLAVLJE III. NASLJEDNE STVARI

Članak 21.

Načelo jednakosti

1. Državljeni jedne strane ugovornice mogu na teritoriju druge strane ugovornice stjecati imovinska prava na temelju zakonskog ili testamentarnog nasljeđivanja pod jednakim uvjetima i u istom opsegu kao i državljani te strane ugovornice.

2. Državljeni jedne strane ugovornice mogu izjavom posljednje volje (testamentom) raspolagati svojom imovinom koja se nalazi na teritoriju druge strane ugovornice.

Članak 22. Važeći zakon

1. Pravo nasljeđivanja glede pokretne imovine se određuje zakonom Strane ugovornice čiji je državljani bio umrli na dan njegove smrti.

2. Pravo nasljeđivanja u odnosu na nepokretnu imovinu se određuje zakonom Strane ugovornice na čijem teritoriju se nalazi imovina.

3. Imovina koja se nasljeđuje se smatra pokretnom ili nepokretnom sukladno zakonu Strane ugovornice na čijem teritoriju se nalazi imovina.

Članak 23. **Oporuka**

1. Oblik sastavljanja, izmjene ili opoziva oporuke je oblik koji je propisan na dan sastavljanja, izmjene ili opoziva oporuke zakonom Strane ugovornice čiji državljanin je bio umrli ili zakonom Strane ugovornice, na čijem teritoriju je dokument sastavljen.

2. Što se tiče poslovne sposobnost za sastavljanje testamenta, ili njegove izmjene ili opoziva, kao i pravnih posljedica manjkavosti oporuka, primjenjivat će se zakon Strane ugovornice čiji je državljanin bio umrli na dan sastavljanja, izmjene ili opoziva oporuke.

3. Prema istom zakonu su definirane odredbe oporuke koje su dozvoljene.

Članak 24.

Saopćenje o smrtnim slučajevima

1. Kada državljanin jedne Strane ugovornice umre na teritoriju druge Strane ugovornice, nadležno tijelo ove Strane izvještava diplomatsku misiju ili konzularno predstavništvo druge Strane ugovornice, što je prije moguće, o smrti, i u isto vrijeme dostavlja sve podatke koji su poznati o nasljednicima, njihovom prebivalištu ili boravištu, imovini koja je predmet nasljeđivanja, kao i o postojanju oporuke. Ova odredba se također primjenjuje kada je nadležno tijelo jedne Strane ugovornice izviješteno da je državljanin druge Strane ugovornice umro na teritoriju treće države, i ostavio imovinu na njenom teritoriju.

2. Diplomatska misija ili konzularno predstavništvo koji su upoznati o smrti koja se dogodila pod uvjetima iz točke 1, kao i o nasljedstvu, saopćava ove detalje nadležnom tijelu, kako bi poduzeo potrebne mjere sačuvati nasljedstvo.

3. Ako se na teritoriju jedne Strane ugovornice otvara ostavinski postupak i postoje podaci o nasljednicima, koji su državljani druge Strane ugovornice, nadležno tijelo izvještava, bez odlaganja, diplomatsku misiju ili konzularno predstavništvo ove države o tomu.

POGLAVLJE IV. **PRIZNANJE I IZVRŠENJE SUDBENIH I ARBITRAŽNIH ODLUKA**

Članak 25. **Sudbene odluke**

1. Strana ugovornica će priznati i izvršiti na svom teritoriju, pod uvjetom utvrđenim ovim ugovorom, slijedeće sudbene odluke donesene na teritoriju druge strane ugovornice:

- a) sudbene odluke u građanskim stvarima, pod kojima se, u smislu ovog ugovora, podrazumijevaju i gospodarske i obiteljske stvari;
 - b) sudbene odluke u kaznenim stvarima u dijelu kojim je odlučeno o imovinsko pravnim zahtjevima.
3. Na teritoriju Strana ugovornica će biti priznate, također, bez posebnog postupka, odluke tijela starateljstva, institucija koje se bave osobnim statusom i drugih institucija u građanskim i obiteljskim stvarima koje ne zahtijevaju, zbog svog karaktera, izvršenje.

Članak 26.

Uvjeti za priznanje i izvršenje

Sudbene odluke iz članka 25. ovog ugovora priznaju se i izvršavaju ako su ispunjeni slijedeći uvjeti:

- a) da je odluka pravomoćna i izvršna po zakonu države ugovornice na čijem je teritoriju donesena;
- b) da po zakonu strane ugovornice u kojoj se priznanje, odnosno izvršenje traži, donošenje odluke u toj pravnoj stvari nije u isključivoj nadležnosti domaćega suda ili drugoga tijela;
- c) da je stranka koja nije sudjelovala u postupku i protiv koje je sudbena odluka donesena bila uredno i pravodobno pozvana da sudjeluje u postupku, odnosno u slučaju procesne nesposobnosti bila pravilno zastupana, prema zakonu strane ugovornice na čijem je teritoriju odluka donesena;
- d) da između istih stranaka u istoj stvari na teritoriju strane ugovornice u kojoj se priznanje, odnosno izvršenje traži nije od suda ranije već donesena pravomoćna odluka ili priznata neka druga strana sudbena odluka;
- e) da priznanje, odnosno izvršenje odluke nije u suprotnosti s javnim poretkom strane ugovornice u kojoj se priznanje, odnosno izvršenje traži.

Članak 27.

Arbitražne odluke

1. Strana ugovornica, na svom teritoriju, će priznati i izvršiti odluke arbitražne institucije (u daljnjem tekstu: arbitražne odluke), koje su izrečene na teritoriju druge Strane ugovornice.

2. Priznanje i izvršenje, predviđeno u točki 1. ovog članka, će se odbiti ako ne budu ispunjeni slijedeći uvjeti:

- a) arbitražna odluka nije utemeljena na pismenom sporazumu, kojim su se stranake dogovorile da podnesu sve parnice (sporove) ili neke parnice, koje se mogu pojaviti između njih u odnosu na za konske ugovorne ili neugovorne odnose (u daljnjem tekstu: Konvencija o arbitraži);
- b) Konvencija o arbitraži nije validna prema zakonu Strane ugovornice u kojoj se zahtijeva priznanje i izvršenje;
- c) arbitražna institucija nije izabrana ili arbitražna rasprava nije izvršena, sukladno

- Konvenciji o arbitraži;
- d) arbitražna institucija je prekršila svoje granice nadležnosti, koje su određene Konvencijom o arbitraži;
 - e) arbitražnu odluku je poništilo ili suspendiralo tijelo Strane ugovornice u kojoj je odluka izrečena.
4. U situaciji kada je arbitražna institucija prekršila svoje granice nadležnosti, koje su određene Konvencijom o arbitraži, onda će arbitražna odluka biti priznata i izvršena samo u dijelu za koji je institucija ovlaštena, ako su svi ostali uvjeti ispunjeni.

Članak 28.

Zahtjev za priznanje i izvršenje

1. Zahtjev za priznanje i izvršenje sudbene i arbitražne odluke zainteresirana stranka podnosi nadležnom sudu strane ugovornice u kojoj se traži priznanje i izvršenje ili nadležnom sudu strane ugovornice gdje je odluka donesena, koji će zahtjev dostaviti na način predviđen člankom 4. ovog ugovora.
2. Uz zahtjev za priznanje i izvršenje sudske odluke prilažu se:
 - a) izvorni ili ovjereni prijepis sudske odluke ili poravnanja s potvrdom da je odluka pravodobna i izvršna, ako to ne proizlazi iz odluke;
 - b) potvrda da je stranka koja nije sudjelovala u postupku i protiv koje je odluka donesena bila uredno i pravodobno pozvana da sudjeluje u postupku, odnosno da je procesno nesposobna stranka bila pravilno zastupana sukladno zakonu strane ugovornice čije je tijelo donijelo odluku;
 - c) izvorni ili ovjereni prijepis sporazuma o nadležnosti izabranog suda.

Članak 29.

Postupak za priznanje i izvršenje

1. Postupak za priznanje i izvršenje odluke reguliran je zakonodavstvom Strane ugovornice na teritoriju na kojem se traži priznanje i izvršenje.
2. Ako odluka sadrži rješenja o različitim ciljevima zahtjeva koji su razdvojivi, priznanje i izvršenje se može dogovoriti odvojeno.
3. Sud će odlučiti o prihvatljivosti demarša za priznanje i izvršenje, uzimajući u obzir uvjete koji su navedeni u člancima 27. i 28. ovog ugovora.

Članak 30.

Učinci odluke o priznanju i izvršenju na teritoriju Zamoljene Strane

Konačne odluke, koje su već priznate i prihvaćene za izvršenje, imaju jednake učinke kao i one koje su donijela nadležna tijela zamoljene države.

POGLAVLJE V.
PRAVNA POMOĆ U KAZNENIM STVARIMA

Članak 31.
Pravna pomoć u kaznenim stvarima

1. Opći oblici pravne pomoći naročito obuhvaćaju: vođenje i završavanje određenih postupaka, kaznene istrage, utvrđivanje činjenica i ispitivanje osoba, zapljenu i privremeno oduzimanje predmeta, dostavu spisa, pisanih dokumenata i drugih predmeta, koji su u svezi s kaznenim postupkom u Državi moliteljici.
2. Uz zamolnice za zapljenu, privremeno oduzimanje imovine ili ispitivanje osoba ili dokaza, nadležno tijelo države moliteljice će priložiti ovjerenu presliku akta u svezi s izvršenjem tih radnji, izdane od strane suda ili drugoga nadležnog tijela.
3. Predmeti i dokumenati, koji su dostavljeni pri udovoljenju zamolnici, će vratiti zamoljena Država, što je prije moguće, Državi moliteljici, ako ih se ova posljednja ne odrekne.

Članak 32.
Poziv

Mjere prisile ne mogu biti naznačene u pozivu upućenom osumnjičeniku i okrivljeniku, žrtvi, svjedoku, vještaku ili drugim sudionicima, u slučaju da se ne pojave pred sudom. Sankcija ne može biti primijenjena u odnosu na osobe koje se ne pojave pred sudom.

Članak 33.
Privremeni transfer zatvorenih osoba

1. Kada sud ili nadležno tijelo Strane ugovornice pozove osobu koja je pritvorena na teritorij druge Strane ugovornice kao svjedoka ili za suočavanje, osoba može biti privremeno prebačena u državu moliteljicu, ako na to pristane.
2. Država moliteljica je dužna da vrati privremeno prebačenu osobu u vremenskom razdoblju koje je naznačila zamoljena Država.
3. Transfer može biti odbijen:
 - a) ako se pritvorena osoba ne slaže;
 - b) ako će se, u slučaju transfera, njen pritvor produžiti;
 - c) ako, po mišljenju zamoljene Države, postoji nekoliko važnih razloga da odbije transfer ove osobe u Državu moliteljicu.
4. Transfer može biti odložen, ako je prisustvo pritvorene osobe potrebno u kaznenom postupku na teritoriju zamoljene Države.
5. Ako treća država mora da prebaci pritvorenu osobu sa teritorija jedne Strane ugovornice na teritorij druge Strane ugovornice, ona će primijeniti odredbe ovog Ugovora i odobriti tranzit te osobe, u slučaju da ona nije državljanin te države.

6. U slučajevima iz točke 1. ovog članka, prebačena osoba mora biti u pritvoru na teritoriju Države moliteljice ili, u slučaju iz točke 5. ovog članka, na teritoriju države zamoljene za tranzit, izuzev u slučajevima kada država zamoljena za tranzit nije tražila oslobađanje te osobe.

7. Ako tijela zamoljene Države udovolje zamolnici, Država moliteljica je u obvezi da zadrži osobu u pritvoru za vrijeme boravka na njenom teritoriju i poslije po dužetih radnji pravne pomoći, da ga vrate odmah u zamoljenu Državu, pod uvjetom da se ne traži puštanje na slobodu.

8. Prebačena osoba je pod zaštitom koja je propisana člankom 15. ovog Ugovora.

Članak 34. Zaštite osobne slobode

1. Osoba, pozvana na sud Države moliteljice ili da joj se sudi za djela za koja je odgovorna, bez obzira na svoje državljanstvo, ne može biti uhićena ili da se protiv nje pokrene kazneni postupak, ne može biti pritvorena ili ograničena u svojoj osobnoj slobodi za djela koja nisu navedena u pozivu ili su izostavljena u tijeku razdoblja koje je prethodilo njenom odlasku iz Država moliteljice.

2. Ograničenje slobode je dozvoljeno ako pozvana osoba, iako njena prisutnost više nije potrebna, ostane više od 15 dana na teritoriju Države moliteljice, iako je mogla da napusti taj teritorij ili se dobrovoljno vrati na teritorij Države moliteljice, nakon što ju je napustila.

Članak 35. Prisustvo pri izvršavanju radnji pravne pomoći

1. Na temelju obrazloženog zahtjeva središnjeg tijela Države moliteljice, središnje tijelo zamoljene Države će informirati o mjestu i vremenu izvršenja zamolnice.

2. Zastupnici nadležnih tijela Države moliteljice, osobe uključene u kazneni postupak, kao i njihovi zakonski zastupnici mogu nazočiti izvršavanju procesnih radnji, uz suglasnost nadležnog tijela zamoljene Države. Ove osobe su zaštićene sukladno članku 15. ovog Ugovora.

3. Suglasnost za nazočnost zastupnika nadležnih tijela Država moliteljice, u smislu točke 2. ovog članka, daje tijelo zamoljene Države koje je nadležno za udovoljenje zamolnici.

Članak 36. Izvješća iz kaznene evidencije

1. Strane ugovornice se uzajamno informiraju o svim kaznama izrečenim njihovim državljanima, koje se unose u kaznene evidencije. Strane ugovornice će jednom godišnje dostavljati izvadke iz kaznene evidencije tijelima vlasti navedenim u članku 3. ovog Ugovora.

2. Države ugovornice će osigurati, na zahtev, informacije o građanima druge Strane ugovornice koji su ili su bili pod kaznenom istragom na teritoriju druge Strane ugovornice.

Članak 37. Posebni načini pružanja pravne pomoći Saslušanje putem video konferencije

1. Kada osoba sa teritorija jedne Strane ugovornice treba da svjedoči ili da vještači pred sudovima druge Strane ugovornice, ali njeno prisustvo nije nužno ili nije moguće, nadležno tijelo dotične Strane ugovornice može zahtijevati saslušanje putem video konferencije, pod uvjetima utvrđenim u stavcima 2. do 7.

2. Zamoljena Država će dozvoliti saslušanje putem video konferencije, ako nije u suprotnosti s temeljnim načelima njenog zakonodavstva i pod uvjetom da posjeduje nužna tehnička sredstva za ovu vrstu saslušanja. Ako zamoljena Država ne posjeduje nužna tehnička sredstva, Država moliteljica može joj staviti na raspolaganje odgovarajuća sredstva, sukladno ovom Ugovoru.

3. Država moliteljica, zajedno sa zahtjevom za saslušanje putem video konferencije, će također dostaviti informacije o razlozima zašto prisustvo osobe koja treba svjedočiti ili vještačiti nije moguće, kao i ime suda i osoba nazočnih saslušanju.

4. Sud zamoljene Države će pozvati osobe sukladno svojim zakonima.

5. Tijekom ispitivanja putem video konferencije, slijedeća pravila se primjenjuju:

- a) nadležni sud ili tijelo zamoljene Države će nazočiti saslušanju uz pomoć prevoditelja, ako je potrebno, i odgovarati za utvrđivanje identiteta ispitivanih osoba, kao i za poštivanje temeljnih načela svog zakonodavstva. Ako sud ili nadležno tijelo zamoljene Države smatra da su temeljna načela njegovog zakonodavstva narušena, odmah će poduzeti potrebne radnje za ispitivanja sukladno ovim načelima;
- b) nadležna tijela Države moliteljice i zamoljene Države, ako je potrebno, će se dogovoriti o zaštitnim mjerama za ispitivane osobe;
- c) saslušanje izravno vodi sud ili nadležno tijelo zamoljene Države, sukladno svojim zakonima i instrukcijama tog tijela;
- d) na zahtev Države moliteljice ili ispitivane osobe, ako je potrebno, zamoljena Država će osigurati tumača za ispitivanu osobu;
- e) osoba koja se saslušava se može pozvati na svoje pravo da ne svjedoči po zakonu zamoljene Države.

6. Bez promjene dogovorene mjere za zaštitu osobe, sud ili nadležno tijelo će navesti, u zapisniku o ispitivanju, dan i datum ispitivanja, sve dane zakletve i informacije o tehničkim uvjetima ispitivanja. Ovlaštena institucija zamoljene Države će potvrditi da je ispitivanje učinjeno bez zastrašivanja osobe ili primjene sile nad ispitivanom osobom. Ovlaštena institucija zamoljene Države će dostaviti pomenuti dokument nadležnoj instituciji Države moliteljice.

7. U slučajevima kada vještaci i svjedoci, koji su saslušavani sukladno ovom članku, uprkos obveze da svjedoče, odbiju da svjedoče ili daju lažne izjave, svaka od Strana ugovornica će poduzeti nužne mjere kako bi se osigurala primjena njenog nacionalnog zakonodavstva, na isti način kao kada se ispitivanje vrši pred njenim nadležnim tijelima.

8. Prema mogućnostima i odgovoru nadležnog suda, strane ugovornice mogu putem video konferencije primjenjivati odredbe ovog članka na optužene i osumnjičene osobe. U ovom slučaju, uključene osobe se moraju složiti s uvjetima ispitivanja, sukladno svom nacionalnom

zakonodavstvu i međunarodnim dokumentima, kojima su obje države potpisnice. U slučaju ispitivanje pomenutih osoba, prisustvo njihovih pravnih zastupnika mora biti osigurano pred nadležnim tijelima države moliteljice. Ispitivanje osumnjičenih i optuženih osoba je dozvoljeno samo uz njihovu suglasnost.

9. Troškove ostvarene video konferencije ili pristup sredstvima komunikacije u zamoljenoj Državi, troškove tumačenja i vještačenja, putne troškovi prevoditelja i vještaka plaća Država moliteljica, izuzev slučajeva kada zamoljena Država, u potpunosti ili djelomično, odustaje od naknade ovih troškova.

Članak 38.

Preuzimanje kaznenog gonjenja

1. Ako državljanin jedne Strane ugovornice, ili osoba koja ima prebivalište na njenom teritoriju počini kazneno djelo na teritoriju druge Strane ugovornice, i ako je djelo kažnjivo po zakonu obje države, Strana ugovornica na teritoriju na kojem je djelo počinjeno, može tražiti od druge Strane ugovornice da preuzme kazneno gonjenje.

2. Nadležna tijela zamoljene Države će provesti kazneni postupak, sukladno odredbama zakona te države.

Članak 39.

Sadržaj zamolnice za preuzimanje kaznenog gonjenja

1. Zamolnica za preuzimanje kaznenog gonjenja će uključiti činjeničnu situaciju, kao i osobne podatke okrivljene osobe, njeno državljanstvo, prebivalište ili boravište. Zamolnica će imati slijedeću prateću dokumentaciju:

- a) izvorna dokumenta ili ovjerene kopije;
- b) podatke o državljanstvu, prebivalištu ili boravištu osobe za koju se traži preuzimanje kaznene istrage;
- c) izvadak iz kaznenog zakonodavstva države moliteljice glede određenog kaznenog predmeta.

2. Zamoljena Država izvještava Državu moliteljicu o preuzimanju kaznenog gonjenja. Ako zamoljena Država ne udovolji zamolnici za preuzimanje kaznenog gonjenja, odmah će o tome izvijestiti Državu moliteljicu i vratiti joj dokumente priložene uz zamolnicu.

Članak 40.

Odbijanje preuzimanja kaznenog gonjenja

Nadležna tijela Države moliteljice mogu odbiti izvršenje mjera kaznenog gonjenja u svezi djela koje je navedeno u zamolnici za preuzimanje kaznenog gonjenja. Ove mjere se definitivno odbijaju u slijedećim slučajevima:

- a) ako je sud ili nadležno tijelo zamoljene Države obustavilo kazneni postupak zbog nedostatka dokaza, ili počinjeno djelo ne predstavlja kazneno djelo;
- b) ako je optužena osoba iz zamoljene Države pravomoćno oslobođena;

- c) ako je sudska odluka zamoljene Države već izvršena ili ne može biti izvršena po zakonu i također kao rezultat akta o pomilovanju ili amnestiji;
- d) ako je odluka istekla prema zakonu zamoljene Države.

Članak 41.
Razmjena informacija u svezi kaznenog gonjenja

Zamoljena država izvještava Državu moliteljicu o rezultatima kaznenog gonjenja i, stoga, dostavlja dokumente koji potvrđuju njen uspjeh ili neuspjeh, koji su ovjereni na adekvatan način.

Članak 42.
Odbijanje pružanja pravne pomoći

1. Pored općih razloga za pružanje pravne pomoći, koji su navedeni u članku 12. ovog Ugovora, zamoljena Država može odbiti pružiti pravnu pomoć u slijedećim kaznenim stvarima:

- a) ako djelo koje je navedeno u zamolnici nije kažnjivo prema zakonu zamoljene Države;
- b) ako je djelo samo kazneno djelo protiv obveznog služenja vojnog roka;
- c) ako djelo predstavlja političko djelo ili je u svezi s takvim djelom.

2. U cilju primjene točke 1. ovog članka, slijedeća djela neće se smatrati političkim kaznenim djelima:

- a) zločini protiv čovječnosti, koji su regulirani Konvencijom o sprječavanju i suzbijanju genocida, usvojenoj na Glavnoj skupštini Ujedinjenih naroda, i potpisanoj 9.12.1948.;
- b) zločini, koji su definirani u članku 50. Ženevske konvencije iz 1949. godine, za poboljšanje stanja ranjenika i bolesnika u oružanim snagama na terenu, Ženevska konvencija iz 1948. godine, za poboljšanje stanja ranjenika, bolesnika i brodolomaca oružanih snaga na moru, u članku 130. Ženevske konvencije iz 1949. godine, u odnosu na zaštitu civilnih osoba u vrijeme rata;
- c) sva kršenja zakona ratovanja koji su na snazi na početku primjene ovog Ugovora i običaja rata koji postoje u tom trenutku.

POGLAVLJE VI.
ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 43.
Primjena

1. Strane ugovornice se obvezuju da djeluju tako što će poštovati odredbe Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda dok primjenjuju odredbe ovog Ugovora.

2. Na temelju ovog Ugovora, države će pružati pravnu pomoć samo na teritoriju pod kontrolom nadležnih tijela Strana ugovornica.

Članak 44.
Dejstvo ugovora

Ovaj ugovor neće utjecati na postojeće obveze Strana ugovornica, koje proističu iz međunarodnih ugovora na snazi čije potpisnice su Strane ugovornice.

Članak 45.
Rješavanje sporova

1. Svaki spor koji proistekne iz primjene ovog Ugovora će biti riješen diplomatskim putem.
2. Ovaj Ugovor može biti izmijenjen i dopunjen, na isti način predviđen za stupanje na snagu ovog ugovora.

Članak 46.
Važenje ugovora

1. Ovaj Ugovor je zaključen na neodređeno vrijeme i stupa na snagu danom posljednje pismene obavijesti dostavljene diplomatskih putem o završetku interne procedure Strana ugovornica nužne za njegovo stupanja na snagu.
2. Svaka Strana ugovornica može otkazati ovaj ugovor pismenom obavijesti upućenoj drugoj Strani ugovornici. Otkaz stupa na snagu nakon isteka šest meseci, koji će početi od prvog dana narednog mjeseca nakon pismene obavijesti.
3. Neovisno o otkazu ovog Ugovora, sve informacije poznate Stranama ugovornicama, sukladno odredbama ovog Ugovora, će se nastaviti štiti sukladno utvrđenim odredbama do trenutka kada Strana ugovornica koja je dala informaciju ne oslobodi Stranu ugovornicu koja je dobila informaciju te obveze.
4. Otkaz Ugovora, sukladno ovom članku, neće utjecati na provedbu projekata i programa koji su pokrenuti u razdoblju njegovog važenja, ako se Strane ugovornice ne dogovore drukčije.

Ovaj Ugovor je potpisan u _____, dana _____, u dva istovjetna primjerka na engleskom jeziku i službenim jezicima Strana ugovornica: za Bosnu i Hercegovinu, na hrvatskom, bosanskom i srpskom jeziku i za Republiku Moldaviju, na moldavskom jeziku. Pri tome su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju odstupanja u tumačenju, kao mjerodavan, uzima se tekst na engleskom jeziku.

ZA BOSNU I HERCEGOVINU

ZA REPUBLIKU MOLDAVIJU
